

Tere!

Ja tere tulemast Eestisse! Te olete jõudnud maniakaalselt teatrit armastavasse riiki.

Meid on siin kokku pisut üle 1,3 miljoni. Ja kui parasjagu pole mingit suuremat jama, käime me üheskoos teatris samuti peaaegu 1,3 miljonit korda. Statistiliselt külastab justkui iga eestimaalane aastas korra teatrist. Vähemasti nii oli 2019. aastal, viimasel normaalsel aastal.

Muidugi on hetkel keerulisem ka meil, aga teatril on Eestis siiski kirjeldamatult oluline sotsiaalne staatus. Seega võiks meil olla hästi: palju külastusi, palju populaarsust... Aga alati on ka kontekst.

Umbes 15 aastat tagasi olin ma ühel teatrifestivalil Saksamaal Wiesbadenis. Millises Wiesbadenis täpselt, ma enema ei teagi... Neid on Saksamaal omajagu. Kohaliku linnateatri direktor näitas oma imelist maja ja kui ma küsisin, mis on nende aastane avaliku sektori toetus, oli see summa oluliselt suurem suur, kui kõigi Eestis teatrite oma kokku. Ja 1,3 miljonit külastust neil aastas loomulikult polnud.

Õhtul etendust vaadates sain ma aru, kuhu see raha läheb. Laval tehti tuld, natukene: põletati ära mõned parilehed. Selleks oli aga vaja akside vahele kolme täisvarustuses tuletõrjujat, kelle teater oli palganud. Tõenäoliselt õiglase tasu ja kõigi sotsiaalsete garantiidega.

Umbes 15 päeva tagasi olin taas teatris, Odessas. Samuti tutvustati imelist maja, aga kui algas etendus, ei palutud mitte välja lülitada mobiiltelefone, vaid endale selgeks teha, kuhu me varjume õhuhäire puhul.

Ennast näitasid publikuteenindajad, kelle ülesanne oli varjuda viimasena, kui kogu publik on turvaliselt kohale jõudnud. Kas nad said selle eest õiglast tasu ühes kõigi sotsiaalsete garantiidega, ma ei tea.

Kontekstid on isegi siin, Euroopas, pööraselt erinevad, aga ometi on minu jaoks kõigis neis kolmes loos - rahvaarvuga võrdne teatrikülastatavus, kolm tuletõrjujat 15 aastat tagasi Saksamaal ja etendus, mis toimus 15 päeva tagasi vähem kui 100 km kaugusel sõja rindejoonest - üks ühine nimetaja. See kõik toimub, sest teater on oluline.

Ja see ongi teie argument igas dialoogis - teater on oluline.

Kultuuripoliitika pole kunagi kitsalt kultuuriinstitutsioonide rahastamine või loojate õigused. Kultuuripoliitikal on alati ka teine pool ja see on publiku vaade ning kunsti kättesaadavus.

Järgmistel aastatel on kõikjal keeruline ning debatte seisab ees omajagu. Nendes osalemise võti on olla maksimaalselt oluline. Seega ärge unustage, et inimestele on teater oluline ja just see teeb oluliseks ka teid.

Aitäh! Jõudu Teile. Ja jõudu meile!